

VIROZA RESPIRATORIE ȘI GRIPA

DATE GENERALE

Virozele respiratorii reprezintă cele mai frecvente afecțiuni întâlnite atât la copii cât și la adulți o dată cu venirea sezonului rece.

Acestea afectează în special tractul respirator superior, cu precădere sinusurile și mucoasa faringiană, însă câteodată acestea se pot localiza și la nivelul tractului respirator inferior.

Receptivitatea este generală, cu toate acestea persoanele cele mai susceptibile la contactarea infecției sunt cele care frecventează colectivitățile.

Deși, în majoritatea cazurilor, virozele respiratorii au evoluție autolimitată, femeile însărcinate, sugarii și persoanele în vârstă asociază riscul cel mai crescut să dezvolte forme grave ale bolii, acest lucru datorându-se imunității scăzute.

Etiologia acestora este virală, fiind implicate peste 200 de virusuri dintre care amintim rinovirusurile- acestea fiind și cel mai frecvent implicate, virusul sincițial respirator și coronavirusul.

Principala complicație a virozelor respiratorii este suprainfecția bacteriană cu germeni care au tropism respirator. În cazul acestora, sistemul imunitar este suprasolicitat, fapt care favorizează multiplicarea bacteriilor precum *Streptococcus pneumoniae*, *Haemophilus influenzae*, *Moraxella catarrhalis* și *Staphylococcus aureus*.

Viroza respiratorie se transmite prin intermediul aerului, prin inhalarea picăturilor Flugge.

TABLOU CLINIC, DIAGNOSTIC ȘI TRATAMENT

Debutul simptomatologiei este cu stare generală alterată, fatigabilitate, ulterior pacienții asociază cefalee, rinoree apoasă sau obstrucție nazală, odinofagie, disfagie, disfonie și congestie conjunctivală.

Alte simptome des întâlnite în cadrul acestei patologii sunt febra și tusea seacă.

Simptomatologia durează cel mai frecvent între 5-10 zile, persistența febrei pe o durată mai lungă de timp semnificând cel mai adesea suprainfecție bacteriană.

În vederea unui diagnostic corect este necesar ca fiecare persoană care prezintă simptomele mai sus menționate să se prezinte la medicul infecționist sau la medicul de familie.

Se vor efectua analize standard precum hemoleucograma și teste rapide de detectare a virusurilor gripale, coronavirus și virus sincițial respirator. În cadrul hemoleucogramei creșterea numărului de limfocite semnifică cel mai adesea o infecție virală.

Totodată medicul va recomanda efectuarea unei radiografii toracice, unde în cazul unei afectări virale se va obiectiva accentuarea desenului pulmonar sau prezența infiltratului interstițial.

În cazul unei viroze respiratorii, tratamentul va fi prescris de către medic, automedicația nefiind recomandată în niciun caz. Acesta va cuprinde în general medicație simptomatică, dată fiind etiologia virală, cuprinzând antalgice, antipiretice și antitusive.

În cazul unei suprainfecții bacteriene este necesar tratament antibiotic care să acopere germele cel mai probabil implicat.

GRIPA

Sezonul rece este marcat și de prezența gripei. Aceasta reprezintă o patologie infecțioasă acută, foarte contagioasă, determinată de virusurile gripale care afectează căile respiratorii superioare și/sau inferioare și care asociază semne sistemice de boală precum febră, frisoane și mioartralgii.

Gripa sezonieră nu trebuie confundată cu viroza respiratorie care este produsă în principal de rinovirusuri și care afectează exclusiv mucoasa rinofaringiană, cu o durată autolimitată și care nu asociază semne sistemice de boală.

Incubația gripei este scurtă fiind în medie de 48 de ore. Aceasta debutează prin sindrom infecțios manifestat prin febră înaltă (39-40 gr. C), alterarea stării generale, astenie fizică, frisoane) dar și prin sindromul algic manifestat prin cefalee intensă frontală și mioartralgii. După 2-3 zile de la debutul bolii pacientul asociază tuse inițial seacă, ulterior aceasta devenind productivă. Aceasta durează de obicei 3-4 zile după dispariția sindromului febril dar poate persista până la 3-4 săptămâni chiar și în absența suprainfecției bacteriene.

Diagnosticul de gripă se bazează pe criterii epidemiologice (contact cu alte persoane confirmate cu gripă), pe criterii clinice (simptomatologia specifică) dar și pe criterii de laborator care constau în efectuarea unui test rapid de detectare a antigenelor virale gripale.

Cea mai bună modalitate de prevenție a gripei este efectuarea vaccinului antigripal, care se realizează anual, la începutul sezonului rece. Recomandarea de vaccinare este făcută de către medicul infecționist sau de către medicul de familie. Pe lângă vaccinare, se recomandă respectarea măsurilor de protecție nespecifice precum spălarea mâinilor cu apă și săpun, precum și purtarea măștii de protecție în prezența altor persoane bolnave.

În cadrul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase „Sfânta Parascheva” din Iași, de la începutul sezonului de gripă, au fost spitalizați 223 de pacienți diagnosticați cu gripa tip A sau B. La momentul actual fiind spitalizați 43 de pacienți diagnosticați cu aceeași patologie, 23 dintre aceștia fiind de sex feminin.